

Hof van beroep Antwerpen, arrest van 27 februari 2017

Europese Executoriale Titel – Verordening 805/2004 (EET) – Artikel 19 – Heroverwegingsprocedure – Prejudiciële vragen – Omzetting in Belgische wetgeving – Artikel 288 VWEU – Waarmaking van een beslissing als Europees executoriale titel – Verzet – Hoger beroep – Overmacht – Buitengewone omstandigheden buiten de wil van de schuldenaar

Titre exécutoire européen – Règlement 805/2004 (TEE) – Article 19 – Procédure de réexamen – Questions préjudicielle – Transposition dans l'ordre juridique belge – Article 288 TFUE – Certification d'une décision comme titre exécutoire européen – Opposition – Appel – Cas de force majeure – Circonstances exceptionnelles étrangères à la volonté du débiteur

R. NV, voorheen IM NV, met maatschappelijke zetel te [...], met ondernemingsnummer [...];

appellante

vertegenwoordigd door Mr. Hemelaer Sabine, advocaat te 2630 Aartselaar, Baron van Ertbornstraat 111;

tegen het vonnis van de rechtbank van koophandel te Antwerpen d.d. 5 juni 2013;

tegen

RA SA, vennootschap naar buitenlands recht, met maatschappelijke zetel te [...];

geïntimeerde

niet verschenen noch vertegenwoordigd

I. Procedurevoorafgaanden

Gelet op de door de wet vereiste processtukken in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het eensluidend afschrift van het bestreden vonnis, ten aanzien van RA SA bij verstek gewezen op 5 juni 2013 door de zesde kamer van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, en waartegen een naar vorm en termijn regelmatig hoger beroep werd aangetekend bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit hof op 3 september 2013.

Bij tussenarrest dd. 16 juni 2014 worden prejudiciële vragen gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Unie en dit in navolging van artikel 234 VWEU.

Op 7 augustus 2014 wordt een verzoek tot informatie gericht aan het hof van beroep te Antwerpen, die daarop antwoordt op 16 oktober 2014.

Bij arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (vierde kamer) dd. 17 december 2015 antwoordt deze op de prejudiciële vragen.

De zaak wordt vervolgens terug in staat gesteld bij beschikking dd. 4 juli 2016. Op 30 september 2016 legt de NV R (i.e. IM na naamswijziging op 10 december 2015) haar syntheseberoepsconclusies neer.

II. De feiten en retroacten

1. Om redenen van coherentie worden de feitelijke gegevens en retroacten als weergegeven in het tussenarrest dd. 16 juni 2014 herhaald:

“1.1. De NV IM, appellante, heeft voor de vennootschap naar vreemd recht RA SA, geïntimeerde, diverse prestaties verricht en geïntimeerde was hiervoor € 23.506,99 EUR verschuldigd.

Volgens de algemene voorwaarden van appellante is er bij niet-betaling een schadebeding verschuldigd van 10%, vermeerderd met de verwijlrenten aan een intrestvoet van 12% per jaar.

1.2. Geïntimeerde heeft haar maatschappelijke zetel in Griekenland, lidstaat van de Europese Unie.

Ondanks diverse aanmaningen kwam geïntimeerde steeds haar betalingsverplichtingen niet na.

Bij dagvaarding betekend op 25 maart 2013 vorderde appellante conform verordening EG nr. 805/2004 van 21 april 2004 een gewaarmerkt vonnis als Europees Executoriale Titel.

1.3. Het bestreden vonnis uitgesproken op 5 juni 2013 heeft de vordering van appellante toelaatbaar en gedeeltelijk gegrond verklaard.

Geïntimeerde werd bij verstek veroordeeld tot het betalen van € 23.506,99, te vermeerderen met het schadebeding van 10% en vermeerderd met de verwijlrenten berekend aan de intrestvoet zoals bepaald overeenkomstig de Wet van 2 augustus 2002 op de betalingsachterstand bij handelstransacties op de respectieve factuurbedragen vanaf de respectieve vervaldata der facturen tot de dag der dagvaarding en met de gerechtelijke intresten op de hoofdsom sedertdien.

Geïntimeerde werd tevens veroordeeld tot de kosten van het geding (€ 680,85 dagvaardingskosten en € 1.100,00 rechtsplegingsvergoeding).

De eerste rechter oordeelde evenwel het vonnis niet als een Europese Executoriale Titel te kunnen waarmerken bij gebrek aan aangepaste (Belgische) wetgeving.

1.4. Tegen dit vonnis heeft appellante hoger beroep aangetekend bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit hof op 3 september 2013.

Zij vordert hierbij het te wijzen arrest te waarmerken als Europees Executoriale Titel.”

III. Tussenarrest dd. 16 juni 2014 en arrest van het Hof van Justitie

2. Bij tussenarrest dd. 16 juni 2014 worden de hierna weergegeven prejudiciële vragen gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Unie en dit in navolging van artikel 234 VWEU en dit nadat het hof oordeelt dat (1) het arrest bij verstek wordt gewezen, bij toepassing van artikel 803 Ger.Wb., en op tegenspraak opzichtsens de NV R en (2) dat het hoger beroep als ontvankelijk dient beschouwd te worden:

“1) Maakt het niet rechtstreeks toepassen van Verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europese Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese Executoriale Titel voor niet-

betwiste schuldvorderingen een schending uit van artikel 288 (geconsolideerde versie) van het Verdrag van 25 maart 1957 betreffende het verdrag van de werking van de Europese Unie doordat:

- *de Belgische Wetgever heeft nagelaten om voormelde Verordening om te zetten in Belgische Wetgeving en*
- *de Belgische Wetgever nagelaten heeft - niettegenstaande het verzet en hoger beroep voorzien is in Belgische Wetgeving - een heroverwegingsprocedure in te voeren?*

2) In ontkennend geval, aangezien een Verordening (EG) rechtstreekse werking heeft, wat wordt er verstaan onder "heroverweging van een beslissing" in artikel 19.1 Verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europese Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese Executoriale Titel voor niet-betwiste schuldvorderingen? Moet er enkel in een heroverwegingsprocedure te worden voorzien indien de betekening of kennisgeving van een dagvaarding / geding inleidende akte gebeurd is op een in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europese Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese Executoriale Titel voor niet-betwiste schuldvorderingen bedoelde wijze, met andere woorden zonder bewijs van ontvangst? Biedt de Belgische Wetgeving geen voldoende garanties om te voldoen aan het criteria van "heroverwegingsprocedure" voorzien in artikel 19.1 Verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europese Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese Executoriale Titel voor niet-betwiste schuldvorderingen met het verzet conform artikel 1047 e.v. Belgisch Gerechtelijk Wetboek en hoger beroep conform artikel 1050 e.v. Belgisch Gerechtelijk Wetboek?

3) Biedt artikel 50 van het Belgisch Gerechtelijk Wetboek, dat toelaat om de in artikel 860, tweede lid, 55 en 1048/ Belgisch Gerechtelijk Wetboek vermelde vervaltermijnen te verlengen in geval van overmacht of wegens buitengewone omstandigheden buiten de wil van de betrokkenen voldoende bescherming in de zin van artikel 19, b van Verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europese Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese Executoriale Titel voor niet-betwiste schuldvorderingen?

4) Is de waarmerking als Europees Executoriale Titel voor niet-betwiste schuldvorderingen een rechtsprekende handeling die gevorderd moet worden in de inleidende akte? In bevestigend geval dient de rechter de beslissing te waarmerken als Europees Executoriale Titel en dient de griffier het bewijs van waarmerking af te leveren?

In ontkennend geval: kan het de taak zijn van een griffier om de beslissing te waarmerken als Europese Executoriale Titel?

5) In het geval dat de waarmerking als Europees Executoriale Titel geen rechtsprekende handeling is, kan de verzoeker - die niet de inleidende akte heeft aangewend om een Europese Executoriale Titel te vorderen - achteraf, na het definitief worden van de beslissing, de griffier verzoeken om de beslissing te waarmerken als Europese Executoriale Titel?"

3. Bij arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (vierde kamer) dd. 17 december 2015 werd als volgt geantwoord op de prejudiciële vragen (waarbij dient aangegeven dat vraag 2 en 3 en vraag 4 en 5 samen werden beantwoord):

"1) Artikel 19 van de verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen, gelezen tegen de achtergrond van artikel 288 VWEU, moet aldus worden uitgelegd dat het de lidstaten niet verplicht in hun intern recht een heroverwegingsprocedure als bedoeld in dat artikel 19 in te voeren.

2) Artikel 19, lid 1, van verordening nr. 805/2004 moet aldus worden uitgelegd dat met het oog op

waarmerking van een bij verstek gewezen beslissing als Europese executoriale titel, de rechter bij wie een dergelijk verzoek is gedaan, zich ervan moet vergewissen dat naar zijn intern recht een integrale toetsing, zowel rechtens als feitelijk, van die beslissing daadwerkelijk en zonder uitzondering mogelijk is in de in deze bepaling bedoelde twee gevallen en dat het naar zijn intern recht mogelijk is om de termijnen om een rechtsmiddel aan te wenden tegen een beslissing inzake een niet-betwiste schuldvordering te verlengen niet alleen bij overmacht maar ook wanneer de schuldenaar wegens andere buitengewone omstandigheden buiten zijn wil de betrokken schuldvordering niet heeft kunnen betwisten.

3) Artikel 6 van verordening nr. 805/2004 moet aldus worden uitgelegd dat waarmerking van een beslissing als Europees executoriale titel, die te allen tijde kan worden gevorderd, aan de rechter moet worden voorbehouden.”

IV. Eisen in hoger beroep na tussenarrest

4. De NV R. verzoekt het hof rekening houdend met het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie:

- Het eerste vonnis gedeeltelijk teniet te doen en te zeggen voor recht dat het arrest gewaarmerkt kan worden met een Europese Executoriale Titel.
- Dienvolgens de vennootschap naar vreemd recht RA SA te veroordelen tot betaling van €24.691,16 te vermeerderen met een schadebeding van 10% en vermeerderd met de verwijlrenten zoals bepaald overeenkomstig de Wet van 2 augustus 2002 op de betalingsachterstand bij handelstransacties op de respectieve factuurbedragen vanaf de respectieve vervaldatum der facturen tot de dag der dagvaarding en met de gerechtelijke intresten op de hoofdsom sedertdien.
- de vennootschap naar vreemd recht RA SA te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding als volgt samengesteld:

o dagvaardingskosten en rolstelling:	€	680,85	
o rolrechten hoger beroep:	€	210,00	
o rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg:	€	1.100,00	
o rechtsplegingsvergoeding hoger beroep:	€	2.200,00	
o vertaling verzoekschrift:	€	508,20	
o provisie betaling:	€	42,74	
o provisie betaling:	€	21,49	
o kosten vertaling oproeping art. 747 Ger. Wb.	€	121,00	en
	€	72,60	

V. Beoordeling

V.A. Ontbreken van een (expliciete) heroverwegingsprocedure conform artikel 19 van verordening nr. 805/2004 in het licht van artikel 288 VWEU

5. In haar beantwoording van de door het hof gestelde prejudiciële vragen, en meer in het bijzonder de eerste vraag, heeft het Hof van Justitie in haar arrest dd. 17 december 2015 gesteld dat het enige gevolg van het ontbreken van een heroverwegingsprocedure in het Belgisch recht, in het licht van de toepassing van artikel 19 van verordening nr. 805/2004, de onmogelijkheid betreft om een beslissing als Europese executoriale titel te waarmerken onder de daarin bedoelde voorwaarden.

Een schending van artikel 288 VWEU wordt niet aanvaard indien België ervoor kiest zijn wetgeving niet aan te passen.

6. Het hof oordeelt dan ook dat uit de rechtstreekse werking van verordening nr. 805/2004 R geen rechten kan putten leidend tot een verplichte waarmeding van een beslissing als Europese executoriale titel.

V.B. De Belgische wetgeving en de minimumnormen voor heroverweging in uitzonderingsgevallen als weergegeven in artikel 19 verordening nr. 805/2004

7. Het Europees Hof van Justitie geeft aan, na het weergeven van de in België bestaande rechtsmiddelen (i.e. verzet conform artikel 1047 e.v. Ger.Wb. het hoger beroep conform artikel 1050 Ger.Wb.) en de te respecteren termijnen (artikel 50, 55, 860, 1047, 1048 en 1051 Ger.Wb.), dat het de verwijzende rechter (i.e. 4^e kamer van het hof van beroep te Antwerpen) toekomt als enige om deze bepalingen van zijn intern recht uit te leggen, om de gevolgen te trekken uit de in de r.o. 38 tot en met 40 van het arrest gegeven uitlegging van artikel 19, lid 1, van verordening nr. 805/2004 en alsdusdanig om te bepalen of de nationale wetgeving voldoet aan de in deze bepaling vastgelegde minimumnormen.

Gezien de toetsing aan de r.o. 38 tot en met 40 van het arrest dd. 17 december 2015 centraal staan, is het aangewezen deze in hun volledigheid (aangevuld met kruisverwijzingen) in zijn volledigheid weer te geven:

“38. Met het oog op de eerbiediging van de rechten van verdediging van de schuldenaar en het recht op een eerlijk proces, zoals gewaarborgd door artikel 47, lid 2, van het Handvest, kunnen de betrokken rechtsmiddelen evenwel slechts een heroverwegingsprocedure in de zin van artikel 19, lid 1 van de verordening nr. 805/2004, uitgelegd tegen de achtergrond van overweging 14 ervan, vormen indien zij ten eerste een integrale toetsing van de beslissingen, zowel rechtens als feitelijk, mogelijk maken.”

Artikel 47, 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt:

“2. Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. Eenieder heeft de mogelijkheid zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen.”

Overweging 14 van verordening nr. 805/2004 luidt als volgt:

“14. Alle in artikel 13 en 14 vermelde wijzen van betekening en kennisgeving zijn gebaseerd op volledige zekerheid (artikel 13) of op een zeer hoge mate van waarschijnlijkheid (artikel 14) dat het betekende document de geadresseerde heeft bereikt. Wat deze laatste categorie betreft, dient een beslissing alleen dan als Europese executoriale titel te worden gewaarmerkt, indien de lidstaat van oorsprong beschikt over een passende procedure via welke de schuldenaar overeenkomstig de bepaalde voorwaarden een verzoek tot integrale toetsing een beslissing kan indienen in de uitzonderlijke in artikel 19 vermelde gevallen waarin een document, ondanks het feit dat aan artikel 14 is voldaan, de geadresseerde niet heeft bereikt.”

Artikel 13 (a tot d) van de verordening nr. 805/2004 geeft de wijzen aan waarop een document kan worden betekend of kennisgegeven aan de schuldenaar met bewijs van ontvangst door de schuldenaar.

Artikel 14 (a tot f) van de verordening nr. 805/2004 geeft de wijzen aan waarop een document kan worden betekend of kennisgegeven aan de schuldenaar zonder bewijs van ontvangst door de schuldenaar.

“39. Ten tweede moeten deze rechtsmiddelen het de schuldenaar die zich beroept op een van de gevallen van artikel 19, lid 1, onder a) en b), van deze verordening, mogelijk maken om een dergelijke toetsing te vragen buiten de gewone termijnen die naar nationaal recht gelden om verzet te doen of hoger beroep in te stellen tegen de beslissing. Dat is met name het geval wanneer naar nationaal recht is voorzien in de mogelijkheid om deze termijnen te verlengen, zodat zij opnieuw beginnen te lopen, ten vroegste, vanaf de dag waarop de schuldenaar daadwerkelijk de mogelijkheid heeft gehad om kennis te nemen van de inhoud van de beslissing of om een rechtsmiddel aan te wenden.”

“40. Teneinde specifiek aan de vereisten van artikel 19, lid 1, onder b), van verordening nr. 805/2004 te voldoen, moet het naar nationaal recht mogelijk zijn om zowel bij overmacht als bij buitengewone omstandigheden buiten de wil van de schuldenaar de termijnen van rechtsmiddelen aldus te verlengen aangezien in deze bepaling een onderscheid tussen de twee begrippen wordt gemaakt.”

8. Het hof oordeelt dat aan de voorwaarden van overweging 38 van het arrest (tegen de achtergrond van overweging 14 van verordening nr. 805/2004) is voldaan. Zowel het verzet als het hoger beroep laten een integrale toetsing toe, zowel rechtens als feitelijk, van de beslissing die zou worden gewaarmerkt als Europese executoriale titel.

9. Voorafgaand aan de beoordeling of het al dan niet voldoen van de Belgische wetgeving aan de minimumnormen gesteld in verordening nr. 805/2004, oordeelt het hof dat dergelijke toetsing onafhankelijk is van het gegeven of de schuldenaar (*in casu* RA SA) (achteraf) de documenten conform artikel 13 dan wel 14 van verordening nr. 805/2004 heeft ontvangen.

De Belgische rechter dient *in abstracto* te toetsen of het Belgische recht voldoet aan de minimumnormen opdat tot waarmerking als Europese executoriale titel kan worden beslist.

10. Het hof oordeelt dat de door de Belgische regelgeving aangeboden rechtsmiddelen (verzet en hoger beroep), rekening houdend met de termijnen en de heden verstrekte mogelijkheden tot verlenging ter aanwending ervan in het Belgisch recht, onvoldoende rechtszekerheid bieden aan de vermeende schuldenaar om te worden aangewend in situaties van overmacht én omstandigheden buiten zijn wil als omschreven in artikel 19.1. verordening nr. 805/2004.

De overwegingen van het hof zijn de volgende:

- De verwijzing naar het nationaal recht in r.o. 39 geeft aan dat ter toetsing van de nationale rechtsorde aan de voorwaarden gesteld onder artikel 19.1. onder a) en van verordening nr. 805/2004 de nationale rechter dient rekening te houden met alle rechtsbronnen. Dergelijke rechtsbronnen betreffen eveneens de rechtspraak en de algemene rechtsbeginselen.

- Het Hof van Cassatie aanvaardt het verlengen van de termijnen om een rechtsmiddel aan te wenden bij overmacht (zie bv. Cass. (2^e k.) AR P.03.1191.F.3., 3 december 2003 (C.F.), *Arr. Cass.* 2003, afl. 12, 2231, *Pas.* 2003, afl. 12, 1944, *TBP* 2004 (verkort), afl. 10, 658 (strafzaak); Cass. AR. C.9519.N., 15 juni 1995 (Procureur-Generaal bij het hof van beroep te Antwerpen / V.V.), *Arr. Cass.* 1995, 613, *Bull.* 1995, 635, *Div. Act.* 1996, 157, *Pas.* 1995, I, 635, *RW* 1995-96 (verkort), 754, *Verkeersrecht* 1995, 295; Cass. AR P.93.126.N, 2 mei 1995 (Devos / Bultinck) *Arr. Cass.* 1995, 444, *Bull.* 1995, 465, *JT* 1995 (verkort), *P&B* 1996, 80, *Pas.* 1995, I, 465, *Verkeersrecht* 1995, 317 (strafzaak); Cass. AR 7516, 9 oktober 1986 (Lecarme / Chouitier), *Arr. Cass.* 1986-87, 165, *Bull.* 1987, 153, *JLMB* 1987, 1203, *Pas.* 1987, I, 153, *RW* 1987-88, 778, noot). Verder is eveneens van belang te wijzen op een gelijkaardige benadering omtrent de verlenging van de termijnen als weergegeven in artikel 1073, 1 Ger.Wb. (m.b.t. voorziening in Cassatie) waarbij het Hof van Cassatie heeft aangenomen dat overmacht deze termijnen kan verlengen (Cass. C.10.0683.N, 12 januari 2012, *RABG*, 2012/6, 375) en

dit ondanks het gegeven dat in vermeld artikel geen expliciete verlenging wordt weergegeven in geval van overmacht. Deze expliciete vermelding wordt evenmin opgenomen in artikel 50 Ger.Wb. Volledigheidshalve geeft het hof aan dat dergelijke expliciete vermeldingen wel worden weergegeven in het wetboek van strafvordering (cfr. art. 187 Sv. m.b.t. de verzetstermijn).

- Overmacht betreft een algemeen rechtsbeginsel. Het Hof van Cassatie heeft invulling gegeven aan dit rechtsbeginsel door te stellen dat overmacht enkel kan voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de betrokkene, die deze omstandigheid niet heeft kunnen voorzien noch voorkomen (cfr. Cass. (2e k.) AR P. 03.0699 F., 21 mei 2003 (C.F.), *Arr. Cass.* 2003, afl. 5, 1235, *Pas.* 2003, afl. 5-6, 1045, *Rev.dr.pén.* 2003, afl. 11-12, 1310; Cass. (2e k) AR P.00.1617.N., 30 april 2002 (C.E./Cornil Pierre e.a.), *Arr. Cass.* 2002, afl. 4, 1160, *Pas.* 2002, afl. 5-6, 1040; Cass. AR 6585, 1 juni 1988 (Momaerts), *Arr. Cass.* 1987-1988, 1278, *Bull.* 1988, 1185, *Pas.* 1988, I, 1185; Cass. AR 7516, 9 oktober 1986 (Lecarme / Chouitier), *Arr. Cass.* 1986-87, 165, *Bull.* 1987, 153, *JLMB* 1987, 1203, *Pas.* 1987, I, 153, *RW* 1987-88, 778, noot); Cass. 25 juni 1956, *Arr. Cass.* 1956, 905, *Pas.* 1956, I, 1176).

- Het hof van Justitie heeft in haar arrest dd. 17 december 2015 expliciet gesteld dat “overmacht” en “buitengewone omstandigheden buiten de wil van de schuldenaar” twee onderscheiden begrippen betreft (r.o. 40 *in fine*).

- Het hof oordeelt dat de invulling die het Belgisch recht geeft aan het begrip overmacht (i.e. een omstandigheid die én onvoorzienbaar is én onoverkoombaar is) inhoudt dat de onderscheiden situatie van “buitengewone omstandigheden buiten de wil van de schuldenaar” hier niet onder ressorteert. De omstandigheid die én onvoorzienbaar is én onoverkoombaar, is een enger begrip dan een “buitengewone omstandigheid”.

- Het Belgisch recht voldoet dan ook niet aan de voorwaarden gesteld in r.o. 39 en 40 van het arrest van het Hof van Justitie dd. 17 december 2015, en alsdusdanig kan de verzetsprocedure en het hoger beroep als heden weergegeven in het Belgisch recht niet beschouwd worden als de in artikel 19.1. van verordening nr. 805/2004 weergegeven heroverwegingsprocedure in uitzonderingsgevallen.

11. Het hof is zich terdege bewust dat haar beoordeling een belemmering vormt voor de rechtszoekende die een verzoek formuleert tot waarmerking als Europese executoriale titel bij de Belgische rechter. De rechter dient zich in haar beoordeling echter te beperken tot de toetsing van het Belgisch recht aan de minimumnormen voor heroverweging in uitzonderingsgevallen. Opdat tot waarmerking kan worden beslist door de Belgische rechter, dient de Belgische wetgever de minimumnormen als weergegeven in artikel 19.1. a) en b) van verordening nr. 805/2004 te integreren in het Belgisch recht rekening houdend met de eerbiediging van de rechten van verdediging van de vermeende schuldenaar en zijn recht op een eerlijk proces.

12. Het hoger beroep wordt dan ook afgewezen als ongegrond en de beslissing door de eerste rechter wordt bevestigd.

V.C. Beslissing en formele handeling tot waarmerking van de beslissing als Europese executoriale titel

13. Conform de beantwoording van de vierde en vijfde vraag aan het Hof van Justitie vereist de eigenlijke waarmerking een rechterlijke toetsing van de in verordening nr. 805/2004 gestelde voorwaarden (r.o. 46). Deze toetsing is onontbeerlijk ter waarborging van de eerbiediging van de rechten van verdediging van de schuldenaar en het recht op een eerlijk proces. Nadat de bevoegde rechter de beslissing tot waarmerking heeft genomen kan de formele handeling tot waarmerking worden uitgevoerd door de griffier.

VI. Beslissing

Het hof beslist bij wijze van arrest op tegenspraak, in toepassing overeenkomstig art. 747, § 2 Ger.W. opzichtens RA SA.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het tussenarrest dd. 16 juni 2014 verder uitwerkend.

Verklaart het ingestelde hoger beroep ongegrond.

Veroordeelt de NV R tot haar eigen procedurekosten.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 27 februari 2017 door	
de heer B. Bullynck	raadsheer – dd. voorzitter
de heer S. Granata	raadsheer
mevrouw C. Janseghers	raadsheer
mevrouw M. Van Ammelen	griffier